

læg see for offentlig eller for privat Regning. Dette finder man ogsaa udtalt i de Andragender, der til forskjellige Tider ere indkomne til Regjeringen, idet det nemlig er fremhævet, at, uden at Toldfrihed blev indrømmet, vilde saadanne Anlæg aldeles ikke kunne komme istand, og Statskassen vil saaledes i Virkeligheden intet Tab lide ved at indrømme Toldfriheden. De fremmede Entrepreneurer, der ved en og anden Leilighed have paataant at foretage slige Anlæg, have ogsaa altid gjort Fordring paa Toldfrihed for de dertil fornødne Materialier og Maskiner. Den første Gang, der var Tale om saadan Toldfrihed, var i Mæret 1825, da en Contract, med kongelig Sanction, under 6te Juli blev affuttet mellem det almindelige Londonner Gascompagnie og Kjøbenhavns Commune. I denne Contracts § 27 blev nemlig indrømmet Compagniet Frihed for Told- og andre Afgifter for de Jernrør, Jernforarbejdelser og Maskiner, som maatte være fornødne til dermed at opføre Værkerne og holde dem i Gang. Denne Contract blev imidlertid, i Medfør af kongelig Resolution af 26de April 1826, ophævet meget kort efter at den var affuttet, og dermed bortfaldt altsaa det Tilfagn om Toldfrihed, som Contracten indeholdt, saa at Kjøbenhavns Commune i Virkeligheden ikke har havt et saadant Tilfagn fra 1826 til 1845; men i Mæret 1845, kom atter Sagen om Kjøbenhavns Belysning ved Gas paa Bane, og Communalbestyrelsen indgik da med et Andragende til Regjeringen om, at Toldfrihed maatte blive indrømmet paa samme Maade, som tidligere havde været bestemt. Dette Andragende blev anbefalet af de forskjellige kongelige Collegier, som dengang havde med Sagen at bestille, nemlig af det kongelige danske Cancellie, Directionen for Statsgjælden og den synkende Fond, og af Generaltoldkammeret og Commercecollegiet, hvilket nedlagde den fornødne Forestilling, og Andragendet blev ogsaa bevilget ved kongelig Resolution af 8de April 1845, som, da der oftere vil blive Tale om den under nærværende Sag, jeg skal tillade mig at oplæse; den lyder saaledes:

„Vi ville allernaadigst have Kjøbenhavns Communalbestyrelse meddeelt allerhøieste Tilfagn

om Toldfrihed for de Gjenstande af forarbejdet og uforarbejdet Jern eller andet Metal samt øvrige Redskaber for Gasbelysning, som maatte være fornødne til den første Indretning af Stadsens Belysning ved Gas, saaledes at Vort Generaltoldkammer og Commercecollegium skal være allernaadigst bemyndiget til at afgjøre alle Spørgsmaal, som maatte opstaae angaaende Udstrækningen af denne Vort allerhøieste Begunstigelse“.

Omtrent samtidigt med denne Resolution blev en udstrakt Toldfrihed indrømmet det sjællandske Jernbaneselskab med Hensyn til Jernbanen mellem Kjøbenhavn og Roeskilde, hvorom den fornødne Kundgjørelse blev udstedt af den fgl. Jernbanecommission i Kjøbenhavn under 15de Marts 1845. I denne Kundgjørelses § 5 hedder det: „For alle til Banens første Anlæg beviislige anvendte Materialier, saasom Jern, Bygningstømmer, Kalk o. s. v., kan den erlagte Indførselstold forventes tilbagebetalt efter Udgangen af det Aar, hvori de ere indførte. Ogsaa vil Indførselstolden paa samme Maade blive godtgjort for alle til Banens Afbenyttelse fornødne Maskiner, Locomotiver og Vogne, som inden 3 Maaneders Forløb, efterat Banen mellem Kjøbenhavn og Roeskilde i dens hele Udstrækning er fuldført, angives til Indførsel“. Denne Begunstigelse vil ogsaa blive udstrakt til Banens Forlangelse fra Roeskilde til Korsør, forsaavidt det af Folkethinget fremsendte Lovforslag om Rentegarantie for den til Fuldførelsen af Jernbanen fornødne Anlægs-capital maatte blive vedtaget af Landssthinget, idet det nemlig i dette Lovudkastis § 8 hedder, at de Rettigheder og Forpligtelser, som ifølge Kundgjørelse af 15de Marts 1845 ere tilstaaede det sjællandske Jernbaneselskab, endvidere skulle gjælde for Banens Fortsættelse til Korsør.

Udvalget har bragt en noget forandret Redaction af Loven i Forslag, hvilket tildeels er en Følge af de Ændringer, som Udvalget har fundet sig foranlediget til at indstille. Disse Ændringer gaae nemlig ud paa, at Loven skal omfatte alle Landets Communer uden Forskel, og at som en Følge deraf den af mig nylig oplæste Resolution af 16de April 1845 skal ophæves. Det er nemlig forekommet Udvalget